

« zurück blättern vor »

BURG subst. m., ab 1845; auch *burk*. **1)** ‘befestigtes Schloß, v.a. in Deutschland’ – ‘zamek warowny, zwłaszcza w Niemczech’: 1845 Dziek.Sędz. I 14, DOR *Fale ludu jak wzburzony ocean biły z równin i siół z trzaskiem o dumne kasztele i burgi.* ◦ [LBel.] (1855–1856) 1861 Szajn.Jadw.II 15, DOR *Kiedy arcybiskup [...] świeżą załogą osadził któryś ze swoich burgów, przyszedł do niego nowy dowódca zamku.* – Sw, DOR (daw.). **2)** ‘(kleine) Stadt’ – ‘miasto, miasteczko’: [hapax] (†1883) 1945 Norwid Bogarodz. 343, DOR *Germańska wieś od najdawniejszego swego początku i zawsze, i do dziś, była i jest małym miasteczkiem – burgiem.* – nur DOR. ◦ **Var:** *burg* subst. m., 1845 Dziek.Sędz.I 14, DOR ◦ [LBel.] (†1883) 1945 Norwid Bogarodz. 343, DOR – Sw, DOR; *burk* subst. m. – Sw (gw.). ◦ **Etym:** nhd. *Burg* subst. f., ‘Burg, Feste, Stadt (v.a. im Mittelalter)’, GRI. ◦ **Hom:** †*bruk*.

« zurück blättern vor »